

skæftigelse ved Nødarbejder af den Slags, der kunde være Tale om; denne Under søgelse gav det Resultat, at der formentlig vilde kunne beskæftiges 30 000 Arbejdere ved saadanne Nødarbejder. Dette blev fremhævet som et Vidnesbyrd om Ministeriets ædle Sindelag, idet det altsaa havde til Hensigt at beskæftige 30 000 arbejdsløse. Jeg sagde, at det var bluff. At det har staaet i Venstrepressen, er heller ikke noget, der er opfundet af mig, det kan den højtærede Minister faa bekræftet ved at henvende sig til den forhenværende Arbejdsanvisningsdirektør Hr. Jensen-Sønderup.

Mit Partis Ordfører (J. P. Nielsen) gjorde nogle Bemærkninger om Forudsætningen for Revisionen af Arbejdsløshedsloven. Jeg har som Minister været med i de Forhandlinger, nemlig da de to Love om Arbejdsløshedsunderstøttelse, baade den ordinære og den ekstraordinære, blev revideret i 1919, og da blev denne Revisionsbestemmelse indsat, i Henhold til hvilken man nu møder med et Revisionsforslag angaaende Arbejdsløshedskasserne. Men jeg maa ganske bekræfte, at denne Revisionsbestemmelse selvfølgelig forudsætter, at naar Revisionen skulde foregaa, maatte normale Tilstande være indtraadt, saa man for Alvor kunde bygge paa normale Tilstande og normale Beregninger. Jeg tror ogsaa at kunne se i Bemærkningerne til Lovforslaget en Bekræftelse paa, at de, der kender Sagen, har været indforstaaede med, at denne Forudsætning var til Stede, thi Side 20 i Bemærkningerne, noget af det første, der er skrevet, hedder det, at ved Overvejelserne af Spørgsmaalet om Revision af den ordinære Arbejdsløshedsloven er Ministeriet kommet til det Resultat, at der i hvert Fald ikke for Tiden bør stilles Forslag om gennemgribende Ændringer i de for de anerkendte Arbejdsløshedskasser gældende Regler. Dette skriver man selv i Bemærkningerne, og jeg forstaar Gangen i det. Dette er skrevet, medens daværende Indenrigsminister Berg endnu dirigerede, hvad der skulde skrives. Han kendte Forudsætningerne og havde været med i Forhandlingerne og vidste, at Forudsætningen for en gennemgribende Revision paa dette Omraade var, at normale Tilstande skulde være indtraadt. Men saa døde Indenrigsminister Berg, og den nuværende højtærede Indenrigsminister kom til; han kendte intet til Sagen og ikke noget til Arbejdsløshedsinstitutionen, saa det blev en Indgriben paa et Omraade, hvor Fejl maaske var uundgaelige, under Pres, som den højtærede Minister naturligvis har

været underkastet fra visse Sider, hvad jeg meget godt kender og meget godt ved. Jeg erindrer, hvorledes man i 1919 ved Hjælp af Landstingsflertallet, som man truede mig med, tvang Bestemmelser ind i Arbejdsløshedsloven, som aldrig burde have været der; men alligevel blev det en Lov, som det var muligt at arbejde med til Tilfredshed baade for Kasserne og for den øvrige Del af Befolkningen. Nu er man altsaa under den fortsatte Udarbejdelse af Lovforslaget gaet bort fra det, man begyndte med at skrive i Bemærkningerne, og er gaet til en gennemgribende Revision. Man har ikke, som det videre hedder i Bemærkningerne, hen skuddt Revisionen til mere normale Tider. Man har tværtimod forsøgt at foretage en Sammenkobling af Institutioner, som det utvivlsomt for Samfundet vilde være sundt at bevare som selvstændige Enheder. Man har kædet Nødarbejder og Krisespørgsmaalet, som aldeles intet har med Arbejdsløshedsforsikring at gøre, til, og man har indført i Lovforslaget afgørende og gennemgribende Forandringer, som kuldkafter, hvad der har været gældende Regler i 15 Aar. Hvis ikke hele dette Lovforslag er i afgjort Modstrid med Bemærkningerne til Lovforslaget, forstaar jeg mig ikke paa, hvad der er en gennemgribende Revision. Imidlertid, nu er det oplyst, og det kan sikkert bekræftes fra flere Sider, at Forudsætningerne for den Revisionsbestemmelse, i Henhold til hvilken dette Lovforslag fremsættes, var, at mere normale Tilstande skulde være indtraadt. Jeg haaber derfor ogsaa fra den højtærede Minister at møde en Forhandlingsvillie i højere Grad, end Lovforslaget tyder paa, naar disse Oplysninger om Forudsætningerne kommer til at staa mere klart, end de maaske hidtil har staaet.

Hvad Lovforslagets Enkeltheder angaar, skal jeg navnlig dvæle ved en Ændring af den gældende Arbejdsløshedsloven, hvis Virkning efter min Mening vil være af saa afgørende Betydning og af en saa katastrofal Karakter for Arbejdsløshedskassernes Medlemmer, at jeg meget alvorligt maa henstille til dem, der har Indflydelse herpaa, dog at vise fornøden Forstaaelse og Forhandlingsvillighed. Jeg tænker paa Bestemmelsen i Lovforslagets § 20, Stk. 2, om Mindsteløn. Den Form, dette Stykke i § 20 har faaet, er, saa vidt jeg kan se, ganske umulig for Administrationen at arbejde med. Hvis den Form skulde blive bibeholdt, maa der nødvendigvis opstaa Hundreder eller Tusinder af Tvivlstilfælde, som skal afgøres ved Ministeriets Foranstaltning, og det er jo egent-